

Grobna kapelica rodbine Lichy, postavljena okr 1895. rasen, kamnit oltar z ornamenti in kipi iz kovine. Prekrasna je kovinska M.božja.

Na sev. steni + vzidan ital.reljef florent. smeri srede 15.stol. Madona se-deča do nedrij. ima v naročju v desni roki dete Jezusa. Na njo na vsaki strani, en angelj spoštljivo križajoč roke na prsih. Cerkev prezidana v novejšem času v nekem psevdoempirsem slogu, prvotna menda iz sr.18.stol. V kapelici je lepa empirska mizica. Dva lepa stenska svečnika in 2 stoječa iz iste dobe ca 1800 sta v prezbiteriju. Slikarijav klasic. duhu na stropu prezbiterija ter arhitektura(slikana) vel.oltarja iz prvih desetl.19.stol. abernakelj in svečniki ter krasna mizica za sveto posodje, vse v istem empirskem klasic. okusu. Več nagor. plošč familije Gyika.

Nagrobna plošča z lat. napisom na sev. steni prezbit.: Hic iacet Adamus Ivanoczy ecclae huius per XXXV Annos arochus distr. A. - end. Vice A. - Diaconus I. Cottus de Zala sab. ind. Assessor. maestis hilare solatium egenis levamen mitis salutis fidelium zelator in vita fuit ac parca implacabilis ei transactis bis sex et sesqui lustris XLII^{do} sacerdotii anno. Cum dolore notorum abscedit vitae filium Deu putredo et esca vernum iam est. jector tibi similia nemento venire fata.

Natus 10^a Aug.1756 obiit 27 = Febr.1824.

Trižnica lepa iz srede 18.stol. z reljefi evangelistov.

Juž. stran. oltar iz istega časa kot prižnica. Ikonografično zanimiva slika brezmadežne M. božje. Na vrhu sv. Trojica, ki se sklanja k Mariji. Marija stoji na krogu žvitem iz kače. kači na glavi. V krogu kot v okviru vizija raja z drevesom in angeljem, ki preganja prve starše. Na vsaki strani 2 postavi, sprema na klečeča, zadnja stoječa, bržkone zastopniki raznih rodov sveta.

Na levi sprednji bel s krono na glavi, v plašču obrobljenim s hermelinom - Evropejec. Za njim bel konj s perjanico na glavi. Stoječi za njim rdeče kože s pernatim vencem na glavi in papigo na roki - Indijanec, Amerika.

Na desni je prvi črn - Afrika, drugi mongolskih potez - Kitajec, Azija. Marija stoji ena na face, desno roko dvignjeno, dlan ven obrnjeno, v levi pa ogledalo. Angeli držijo napisni trak: non pro te, sed pro omnibus haec lex constituta est in quocunque die comederis ex eo morte morieris.

Pod Marijo napis: Ipsa conteret caput tuum. Pod sliko pa: in immaculata conceptione mea, beatam me dicent omnes generationes.

Ikonograf. važna slika Brezmadežne pred proglasitvijo dogme. Slika iz sr. 18. st. tipična v svoji rokokoški simboliki. Na vseh oltarjih emirske kanon table iz kovine. Na sev. fini kovinski rokoko svečniki. Sev. oltar iz iste dobe kot juž. Slika na gega Kr. z leidentuchom, krono na glavi, v levici bič, v desni šibe. Na obe roki prekiržani na prsih. Pri njem steber h kateremu je privezan. Angelj stoji ob njem, drži v levi žeblice, v desni si z belim prtom briše oči. Napis zgoraj. čas isti: Vir Dolorum Nil miserere tibi qui debita vulnera Cerals quae

quia non potera tu tolerare tuli. Iz konca 18. stol. je oltar v sev. stran. ladja
"epa slika franč. svetnika in prikazni Marije z detetom iz iste dobe kot oltar
Križev pot, novi običajni tirolski reliefi v modernem copfstilu rezljanih rom-
bih.

pred cerkvijo posnetek stebra sv. Pantaleona s krokodilom iz Benetk. Za cerkvijo
je beneč. vodniak, prinešen iz Benetk.

Stele, V, 20.9.1920, str. 38-41.

Slikarija v prezbiteriju signirana Sosmt (sept) Mathias Schiffer Anno 1798.
Renovatum anno 905.

Stele, CXIII, 23.10.1948, str. 88.

Beltinsko podružnico sv. Ladislava je vizitiral 19. maja 1688; postavljena
je bila šele nekaj let poprej, znotraj in zunaj pobeljena, z dvojnimi
vrati. To se pač nanaša na povečavo cerkve, ker vizitacijski zapisnik iz
l. 1669, dne 3. aprila pravi, da je beltinska cerkev bila lesena, s
škodljami kriča in pred kratkim podaljšana, l. 1669 je imela le eden od tar,
na katerem je bila slika Gospodovega vstajenja.

V vizitacijskem zapisniku l. 1768. se Beltinci imeniyejo že samostojna
župnija. Sedanja cerkev je postavljena l. 1742. (škofijski šematizem) in
takrat je bila ustanovljena tudi nova župnija.

Fr. Kovačič: Gradivo za prekmurske zgodovino., 4. Vizitacijski
zapisniki iz 17. in 18. stoletja.

ČZN. XXI. 1926. str. 16.